

Slag om de Zaan 2017

Zaterdag 15 april heeft de sloeproeploeg meegedaan aan de 14e editie van de Zaanslag.

Samen met nog circa 800 deelnemers verschenen roeiers Willem, Brian, Bert, Reinier, Erik, Hein, Ron, Hans, Gerard en stuurman Karel aan de start voor een race van 16 km over de Zaan. Ook de Amsterdamse loodsen waren weer present aangevuld met Hans en onder leiding van stuurman Joop in precies zo'n mooie kromhout whaler als de onze.

Maar voordat de race begint wordt er eerst uitgebreid bijgepraat in de tot feesttent omgetoverde voormalige Verkade chocoldefabriek. Een goed voorbereid bar-team staat klaar met koffie. Om de spieren van voldoende suikers te voorzien verschijnt er allerlei zoetigheid op tafel. Erik komt met een lading Goerese Bolussen, Ron is jarig en opent een doos met 10 tompoezen, Karel legt 10 appelflappen op tafel en, voor bij het laatste bakkie koffie, nog 2 zakken paaseieren van Reinier, te verorberen vóór de zelf meegebrachte lunch. Eerst verschijnen de Damesteams aan de start waarna het om 14:00 uur de beurt is van de herenteams. Goed voorbereid en vol energie, zowel in de maag als overal weggestopt in de boot, gaan we de Zaan op om ons te positioneren voor de race. De temperatuur werkt niet echt mee tijdens het wachten maar dadelijk zullen we daar geen last meer van hebben éénmaal vol in de riemen hangende.

Eindelijk zijn we aan de beurt, overtollige kleding is uitgedaan, voetensteunen afgesteld en iedereen wordt er nogmaals aan herinnerd dat we vooral de Amsterdammers niet voor moeten laten gaan welke samen met ons aan de start verschijnen. Gezelligheid kent geen tijd dacht ik nog bij het weerzien van onze Amsterdamse collega's maar duidelijk is dat die tijd nu toch even is stilgezet.

Het startsignaal klinkt en tegelijk trekken de 16 riemen van beide boten kolken in de Zaan die glinsteren in de vroege voorjaarszon gadeslagen door de oude pakhuizen van Verkade. Er wordt niet meer gesproken door de roeiers want het woord is nu aan de stuurman die het ritme aangeeft beantwoord door krachtige synchrone slag van de roeiers. Al spoedig winnen we terrein op de Amsterdammers en dat staat goed bij de zojuist gefinishte dames voor de chocoldefabriek.

Voor Karel is het één van de eerste wedstrijden als stuurman en hem is duidelijk gemaakt om vooral niet te veel roer te geven want dat remt de boot. Met meer dan een bootlengte voorsprong naderen we het keerpunt bij de sluis van Zaandam. Karel besluit de bocht ruim in te zetten om zodoende zo min mogelijk kostbare vaart te verliezen. De gepokt en gemazelde stuurman Joop, van de Amsterdamse boot, ziet zijn kans schoon en manoeuvreert de Laura G handig in het ontstane gat naast de keerboei gevolgd door een vlotte haarspeldbocht geregeld met een serie vastberaden roeiorders die als kant en klare schema's in Joop's repertoire klaarliggen na honderden tochten te hebben gestuurd. Direct liggen we meer dan een bootlengte achter op de Amsterdammers en varen we even later weer langs de dames bij de Verkade fabriek.

Nu begint de tocht pas echt, een straffe wind uit het noorden zorgt ervoor dat we hem afwisselend recht en schuin van voren hebben. Kleine golfjes maken een kabbelend geluid tegen de overnaadse kromhout

whaler vermengt met het geknars en geplons van de riemen. We passeren de Bernhardbrug, Spoorbrug, Alexanderbrug, Coenbrug en, na een rare slinger, de Julianabrug nog steeds achter de boot met Hans erin die samen met zijn Amsterdamse maten niet van plan is om terrein prijs te geven. Nu volgt het mooiste stuk van de tocht langs de Zaanse Schans met al zijn windmolens waarvan de wieken driftig in de rondte draaien. Voetgangers en fietsers houden af en toe even stil om te genieten van het Hollandse tafereel als ze achter de wuivende rietkragen de boten voorbij zien schuiven. Bij Wormerveer maken de windmolens plaats voor grote pakhuizen waardoor de wind gelukkig iets afneemt. Nog even doorzetten en dan zijn we bij het keerpunt achter de Clausbrug.

Eindelijk wordt de draai gemaakt voor de weg terug, "kom op jongens we moeten die Laura G nog voorbij" hoor ik. Weer langs de pakhuizen van Wormerveer, de windmolens van de Zaanse Schans en de bruggen in omgekeerde volgorde. Het is nu d'r op of d'r onder dus ik geef alles wat ik heb. Mijn buikspieren begin ik te voelen en ik zit wat ongemakkelijker op het bankje. Hier en daar wordt wat gemord over niet gelijk en ik probeer me beter te concentreren op mijn slag. We zijn al een paar boten voorbij geroeid maar de Amsterdamse boot zat daar niet bij. Even zo veel boten gingen ons voorbij en ik vraag mij af wat die jongens hebben gegeten. Na de spoorbrug hebben we alleen nog maar de Bernhardbrug en dan de finish. Karel geeft af en toe de afstand door tot de Amsterdammers die we als roeiers niet kunnen zien zolang we ze niet voorbij zijn geroeid. We komen iets dichterbij maar roeien 25 seconden na de Laura G over de finish in een tijd van 1 uur 50 minuten en 2 seconden. Later blijken we de 42e plek in het klassement te hebben bereikt, 3 plaatsen vóór de Amsterdammers vanwege de handicap factor. Onze boot schuift door naast de Amsterdamse boot. Ik zie tevreden gezichten en bij Hans de breedste grijns, we grijnzen terug, de gezelligheid is teruggekeerd.

Gerard Tel